

ΤΑ 10 ΑΜΑΡΤΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΛΥΣΗ

1. ΑΛΑΖΟΝΕΙΑ - ΥΠΕΡΟΨΙΑ

Το πρώτο και πιο σοβαρό αμάρτημα της σύγχρονης ιατρικής επιστήμης και οπωσδήποτε όλων των σύγχρονων γιατρών είναι το γεγονός ότι πιστεύουν ότι γνωρίζουν τα πάντα για το ανθρώπινο σώμα και την λειτουργία του.

Με τις μεγάλες ανακαλύψεις των μικροβίων, των ιών, των κυττάρων, των γονιδίων και των βιοχημικών ουσιών, θεώρησαν ότι κατάφεραν να εντοπίσουν τις παραμικρότερες λεπτομέρειες στις πιο απόκρυφες και μύχιες γωνιές του ανθρώπινου σώματος. Με την χρήση μιας αξιοθαύμαστης τεχνολογίας (ηλεκτρονικοί υπολογιστές, υπέρηχοι, αξονική, μαγνητική τομογραφία, εργαστηριακές εξετάσεις, κλπ) οι σύγχρονοι γιατροί θεωρούν ότι έχουν φτάσει στα έσχατα όρια της ανθρώπινης γνώσης ως προς το ανθρώπινο σώμα.

Εφ' όσον μ' αυτές τις θεωρίες και μ' αυτήν την τεχνολογία μπορούν να «δουν» τα πάντα, εφ' όσον καμιά γωνιά δεν μπορεί να παραμείνει κρυφή και άγνωστη, άρα δικαιούνται κατά την γνώμη τους να αισθάνονται ότι γνωρίζουν τα πάντα, να αισθάνονται ότι ακόμα και αν κάτι μικρό τους διαφεύγει πολύ σύντομα θα το ανακαλύψουν κι αυτό, με την αξιοθαύμαστη τεχνολογία τους.

Όλη αυτή την υπεροψία και αλαζονεία την βλέπουμε και στις κατ' ιδίαν συζητήσεις με τους σύγχρονους γιατρούς, αλλά πολύ πιο ανάγλυφα την συναντάμε όταν επισκεπτόμαστε τα άντρα τους που είναι τα Νοσοκομεία. Εκεί ο δύσμοιρος ασθενής χάνει τα συνταγματικά και φυσικά του δικαιώματα, μετατρέπεται σε έρμαιο των απόψεών τους, δεν τολμά να αρνηθεί την εφαρμογή των λύσεων που προτείνουν και αν επιμείνει τον ξαποστέλνουν υποχρεώνοντάς τον να υπογράψει ότι αναλαμβάνει αυτός την ευθύνη για τον εαυτό του. Οι δύσμοιροι ασθενείς βέβαια γνωρίζουν πολύ καλά αυτή την κατάσταση και είναι απόλυτα προετοιμασμένοι όταν επισκέπτονται τα άντρα των αλαζόνων γιατρών, ότι εκεί πρόκειται σίγουρα να απωλέσουν το δικαίωμα διαχείρισης του εαυτού τους.

Αυτή η κατάσταση της υπερφίαλης αλαζονείας και της ετσιθελικής επιβολής αυθαίρετων «θεραπειών», μετατρέπει τους γιατρούς σε δυνάστες και ως εκ τούτου θαυμάσιους συνεργάτες κάθε μορφής εξουσίας που χρησιμοποιεί το επιστημονικό τους κύρος για να επιβάλλει τις εκάστοτε επιλογές της (βλέπε περίπτωση κορωνοϊού, κ.α.)

Απ' την άλλη αυτή η κατάσταση του «τα ξέρω όλα», εμποδίζει τους γιατρούς να 'ρθουν σ' επαφή με την αρχαία γνώση για το ανθρώπινο σώμα. Αφ' ενός γιατί περιφρονούν και υποτιμούν κάθε τι που έρχεται από τους αδαείς προγόνους ως δεισιδαιμονικό, αντιεπιστημονικό, μη αποδεδειγμένο με τα επιστημονικά δεδομένα της σύγχρονης εποχής και αφ' ετέρου γιατί όσα διαπιστώνουν ότι αγνοούν ευελπιστούν με τις ανακαλύψεις του μέλλοντος να τα γνωρίσουν.

Έτσι αφήνουν αναξιοποίητη την αρχαία γνώση, πλέοντας σ' αυτό το πέλαγος απόλυτης αυτάρκειας, υπεροψίας και αλαζονείας.

2. Η ΠΕΡΙΦΡΟΝΗΣΗ ΤΗΣ ΛΑΪΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ.

Σε πληθυσμιακή απογραφή του 1857, αναφέρεται ότι επί Ελληνικού πληθυσμού 1.758.356 Ελλήνων, αριθμούσαμε τότε 358 γιατρούς και 887 μαίες. Οι μαίες τριπλάσιες σχεδόν απ' τους γιατρούς. Οι μαίες κατά την εποχή εκείνη εκπροσωπούσαν την Παραδοσιακή Ελληνική Ιατρική, η οποία έχει ως πρώτο διδάξαντα τον Ιπποκράτη. Γιατί ο Ιπποκράτης έβγαλε την ιατρική απ' τα ιερατεία και την προσέφερε απλόχερα σε όλους, διδάσκοντάς την στον απλό λαό. Οι κοφτές βεντούζες λοιπόν, οι βδέλλες και τα γιατροσόφια των μαιών κουβαλούσαν μέσα τους όλη την ιατρική κληρονομιά μας απ' την εποχή του Ιπποκράτη μέχρι σήμερα. Οι γιατροί εκείνοι πολέμησαν ανελέητα και με πάθος τις μαίες,

τις οποίες τις δυσφήμισαν, τις προπηλάκισαν, τις λαιδώρησαν, τις συκοφάντησαν και τελικά μετά τον Β΄ παγκόσμιο πόλεμο, κατάφεραν να τις υποτάξουν και να τις υπερβούν. Από επαγγελματική αντιζηλία λοιπόν, γιατί τους έπαιρναν τους πελάτες πολέμησαν τις μαίες και τις νίκησαν κατά κράτος. Και αντί να σταθούν λίγο σ' όλη αυτήν την μακραιώνη ιατρική παράδοση που οι μαίες κουβάλαγαν μέσα στα γιατροσόφια τους, την πέταξαν στον κάλαθο των αχρήστων.

Έτσι φθάνουμε στο σήμερα με μια σύγχρονη Ιατρική στην Ελλάδα και σ' όλον τον Δυτικό κόσμο πλήρως αποκομμένη από κάθε λαϊκή ιατρική γνώση και παράδοση, έρμαιο σ' ένα πέλαγος θεωρημάτων, μαθηματικών, στατιστικής, χημείας και ανελέητων νυστεριών.

Έτσι λοιπόν αυτή η σύγχρονη επιστημονική Ιατρική υποχρεώνει τους απλούς ανθρώπους να περάσουν την υποτιθέμενη πανδημία, κλεισμένοι στα σπίτια τους, επικοινωνώντας τηλεφωνικά με τους «θεράποντες» ιατρούς.. Δεν παρέχει ούτε μια συμβουλή για ανακούφιση συμπτωμάτων όπως εντριβές, ποδόλουτρα, βότανα, κατάλληλη διατροφή, κλπ. Μόνο αντιυπερτασικά και θερμομέτρηση. Πως είναι δυνατόν λοιπόν να δεχθούμε την σοβαρότητα των προθέσεων και την ορθότητα των περιορισμών που επιβάλλει αυτή η Ιατρική; Όλη η Παραδοσιακή Ελληνική Λαϊκή Ιατρική, όλη η ιατρική παράδοση που μεγάλωσε τους γονείς μας και τους παππούδες μας, ξεχασμένη, περιφρονημένη, αποδιοπομπαία για τους σύγχρονους επιστήμονες γιατρούς. Μήπως κάτι δεν πάει καλά κύριοι; Μόνο επιστρέφοντας στην Παραδοσιακή Ελληνική λαϊκή ιατρική θα μπορέσει να εκπληρωθεί το ζητούμενο που είναι η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας.

3. Η ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΦΥΣΙΚΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ.

Ο σύγχρονος άνθρωπος και επιστήμονας (π.χ. γιατρός), λόγω του τρόπου με τον οποίο αναπτύσσονται οι επιστήμες στην εποχή μας, εκδηλώνει μία φοβική σχέση με την φύση και οπωσδήποτε αποξενώνεται βαθμιαία απ' αυτήν. Έχει εγκλωβιστεί στο εργαστήριο και τώρα πια στο computer και το internet. Και όλοι οι επιστήμονες της φύσης πια, βιολόγοι, γιατροί, φυσικοί, κλπ ασχολούνται με την φύση μέσω των ηλεκτρονικών υπολογιστών και του internet.

Ο σύγχρονος γιατρός απομακρύνθηκε απ' την φύση, εγκλωβίστηκε στο εργαστήριο και στα μικροσκόπιά του. Θεώρησε δε ότι όλα αυτά που βλέπει στα μικροσκόπια (μικρόβια, ιοί, κύτταρα, βιοχημικές ουσίες, κλπ) αυτά και μόνο αυτά αποτελούν την κρυφή πραγματικότητα της ανθρώπινης φύσης και του ανθρώπινου σώματος. Έχει δημιουργήσει ένα φανταστικό κόσμο λοιπόν, σε πλήρη απόσταση απ' τα φυσικά πράγματα, ο οποίος κυριαρχείται από ιδέες, κύτταρα, βιοχημικές αντιδράσεις, ιούς, μικρόβια τα οποία βέβαια υπάρχουν στον μικρόκοσμό τους αλλά δεν είναι αρκετά από μόνα τους για να μας διαφωτίσουν για την ανθρώπινη φύση και το ανθρώπινο σώμα. Πρέπει αυτά τα οποία είναι υπαρκτά αλλά ιδέες, να συνδεθούν με την πραγματικότητα του ανθρώπινου σώματος που είναι αισθήσεις. Γιατί με τις αισθήσεις αντιλαμβανόμαστε τον φυσικό κόσμο ερχόμενοι σ' επαφή μαζί του και με τις αισθήσεις αντιλαμβανόμαστε το σώμα μας και την φύση μας. Δεν μπορούμε να γνωρίσουμε την φύση μέσω ιδεών αλλά αισθήσεων. Όταν την γνωρίσουμε μέσω των αισθήσεων, θα μπορέσουμε μετά να εντάξουμε και τις ιδέες (μικρόβια, κύτταρα, ιοί κλπ.) μέσα στο πλαίσιο της αισθητής πραγματικότητας. Αν αυτές οι ιδέες δεν μπορούν να προσφέρουν αισθητηριακό περιεχόμενο, τότε δημιουργούν σύγχυση και απομάκρυνση απ' την κατανόηση των φυσικών πραγμάτων.

Η σύγχρονη ιατρική λοιπόν και οι γιατροί της βασίζονται σ' αυτές τις ιδέες και μόνο, στην προσπάθειά τους να κατανοήσουν το ανθρώπινο σώμα. Αδιαφορούν και περιφρονούν τις αισθήσεις και τον φυσικό κόσμο ως πεδίο ενδιαφέροντος για την κατανόηση της ανθρώπινης φύσης. Θεωρούν ούτως ή άλλως τον άνθρωπο ξεκομμένο πια απ' την φύση, ένα ον όπου οι φυσικοί νόμοι παύουν να έχουν ισχύ πάνω του.

Ο γιατρός αποξενώνεται απ' τον ασθενή αφού δεν έχει ένα τρόπο μέσω των αισθήσεων να τον πλησιάσει και αφοσιώνεται στο computer και τις ιδέες του.

Αυτό έχει ως αποτέλεσμα η εικόνα που έχει ο γιατρός για τον ασθενή να είναι στρεβλή. Ν' αδυνατεί να τον βοηθήσει μέσω της κατανόησης της κατάστασής του, μα καταφέρνει όμως να τον βοηθήσει μέσα απ' την ηθική ανάγκη του να φανεί χρήσιμος στον ασθενή.

Οι γιατροί εγκλωβισμένοι μέσα στις ιδέες τους αδυνατούν να καταλάβουν ότι το κρύο, η υγρασία, η ξηρασία, η ζέστη και ο άνεμος είναι οι παράγοντες που γεννούν για παράδειγμα τις νοσηρές καταστάσεις επιδημικού τύπου. Μια ειδική συνθήκη κρύου και υγρασίας μπορεί να προξενήσει την γέννηση μιας νοσηρής οντότητας, την οποία ονομάζουμε π.χ. κορωνοϊό.

Ο γιατρός όταν αντιλαμβάνεται τα φυσικά πράγματα και θέλει να βοηθήσει πραγματικά τον ασθενή, δεν μπορεί να μην λέει ούτε λέξη για το κρύο και την μέριμνα που θα πρέπει να έχουν οι ασθενείς γι' αυτό. Δεν μπορεί ανάμεσα στους επιστήμονες γιατρούς να γίνονται χιλιάδες συζητήσεις για τους ιούς που είναι ιδέες και ούτε μια συζήτηση για το κρύο που είναι πραγματικότητα. Ποια είναι η σοβαρότητα των μέτρων που λαμβάνονται για την προστασία του πληθυσμού, με ευθύνη της επιστημονικής ιατρικής κοινότητας, όταν δεν υπάρχει πουθενά μια αναφορά στο κρύο και στην προστασία των ασθενών απ' αυτό.

Δυστυχώς οφείλω να επισημάνω ότι η εικόνα που έχουν οι σύγχρονοι γιατροί για την πανδημία είναι στρεβλή. Η στρεβλότητά της οφείλεται στην απομάκρυνση της σύγχρονης ιατρικής απ' τον φυσικό κόσμο και είμαι υποχρεωμένος ως γιατρός να επισημάνω ότι και τα γενικότερα μέτρα που έχουν επιβληθεί ενδεχομένως να πρέπει να εξεταστούν κάτω από ένα πιο φυσικό επιστημονικό πρίσμα. Μπορεί ο περιορισμός μας στο σπίτι να μας κάνει καλό ή κακό για άλλους λόγους· Δεν είναι δυνατόν όμως να επιβάλλονται τόσο δραστικά μέτρα για την υποτιθέμενη προστασία του πληθυσμού και να μην γίνεται μια αναφορά για την προστασία του απλού ανθρώπου απ' το κρύο, την υγρασία και το κοινό κρυολόγημα. Πράγματα αισθητά, πράγματα κατανοητά σε όλους, πράγματα που μας συνδέουν με τον φυσικό κόσμο, πράγματα που ξέρουμε να τα διαχειριζόμαστε ακολουθώντας την Παραδοσιακή Ελληνική λαϊκή ιατρική, πράγματα όμως για τα οποία δεν γίνεται καμία αναφορά από εκείνους που παίρνουν τόσο δραστικά μέτρα για το καλό μας.

Η σύγχρονη Ιατρική έχοντας αποκοπεί απ' τον φυσικό κόσμο αδυνατεί να κατανοήσει τόσο τον μηχανισμό της ασθένειας όσο και την αιτία της θεραπείας.

Κατά την σύγχρονη Ιατρική η ασθένεια είναι το αποτέλεσμα της εισβολής ενός βλαπτικού παράγοντα (π.χ. μικρόβια, ιοί, τοξίνες, κλπ.), ο οποίος πρέπει να εξοντωθεί και εφ' όσον αυτός ο παράγοντας εξοντωθεί, έτσι επέρχεται η ίαση. Η ασθένεια όμως στην πραγματικότητα είναι η αντίδραση του σώματος στον εξωγενή παράγοντα, είναι το ίδιο το σώμα που παράγει την νοσηρή αντίδραση για δικούς του λόγους, οι οποίοι σε μεγάλο βαθμό παραμένουν ανεξερεύνητοι και άγνωστοι.

Η ίαση επέρχεται ως αποτέλεσμα της επικράτησης των ίδιων δυνάμεων αυτοϊασης, οι οποίες προκάλεσαν την ασθένεια δηλαδή τα συμπτώματα αυτής και επέφεραν και την υπέρβαση των συμπτωμάτων και την ίαση τελικά.

Δεν είναι ίαση η εξόντωση κάποιου εχθρού αλλά η επικράτηση και αφύπνιση των ενδογενών δυνάμεων αυτοθεραπείας που υπάρχουν στο σώμα κάθε ανθρώπου.

Άρα η θεραπεία οφείλει να επικεντρώνεται στην ενίσχυση των ενδογενών δυνάμεων αυτοϊασης και όχι στην εξόντωση πραγματικών ή φανταστικών εχθρών.

Ξεκινώντας λοιπόν από την λάθος βάση των εχθρών (ιών, μικροβίων, κλπ.) και του πολέμου κατ' ανάγκην μ' αυτούς τους εχθρούς, επιτρέπει η σύγχρονη ιατρική στον εαυτό της, να εφαρμόζει υγειονομικά μέτρα πολεμικού χαρακτήρα. Στα πλαίσια αυτά η σύγχρονη ιατρική και οι υψηλά ιστάμενοι λειτουργοί της, επιτρέπουν στον εαυτό τους να συμπορεύονται με τον ολοκληρωτισμό και ν' ανοίγουν την κερκόπορτα στους τυρρανίσκους, οι οποίοι ευχαρίστως θα υιοθετήσουν ανελεύθερα μέτρα. Και ξαφνικά ο κόσμος, γιατί η σύγχρονη ιατρική αποφάσισε να επιβάλλει αυστηρά μέτρα, γέμισε μπάτσους, ρουφιάνους, καταδότες.

Αυτό το οποίο έγινε στην Ουγγαρία, με την κατάργηση του δημοκρατικού πολιτεύματος και του συντάγματος της χώρας και της επιβολής στρατιωτικού νόμου, με τις ευλογίες του ιατρικού ιερατείου, είναι δυστυχώς κάκιστος προάγγελος ενός απρόβλεπτου ολοκληρωτισμού που μπορεί να εφαρμοσθεί, αν δεν ήδη εφαρμόζεται παντού στην Ευρώπη και σ' όλον τον κόσμο.

Η σύγχρονη ιατρική κάνει λάθος και στην λήψη τόσο αυστηρών υγειονομικών μέτρων και στην συμπίευσή της με τον ολοκληρωτισμό. Αν μας ενδιαφέρει πραγματικά η αντιμετώπιση της πανδημίας, οφείλουμε να ενισχύσουμε τις ενδογενείς δυνάμεις αυτοϊασης όλων των ανθρώπων.

Ο μόνος δρόμος γι' αυτό είναι ο φυσικός δρόμος. Οι περιορισμοί και η ανελευθερία δεν είναι ο φυσικός δρόμος ενίσχυσης των ενδογενών δυνάμεων αυτοϊασης των απλών ανθρώπων.

Η ενίσχυση των ενδογενών δυνάμεων αυτοϊασης απαιτεί:

- 1) Καθαρό αέρα. Εσείς κλείσατε τους ανθρώπους στα σπίτια να βάλουν air condition και να αναπνέουν τον νοσηρό αέρα μιας μηχανής.
- 2) Ηλιακό φως. Τους απαγορεύσατε πρόσβαση στο φως.
- 3) Προστασία από το κρύο. Δεν αναφέρεται ποτέ τίποτα για το κρύο.
- 4) Καλή διάθεση και αισιοδοξία αντί φόβο.
- 5) Σε τελική ανάλυση η ενίσχυση των ενδογενών δυνάμεων αυτοϊασης, απαιτεί αυτογνωσία, επίγνωση ότι εμείς είμαστε υπαίτιοι της αρρώστιας και της υγείας μας και άρα ελεύθεροι να διαλέξουμε ανάμεσα στην ζωή και στον θάνατο, ανά πάσα στιγμή. Όποιος, αντί να ενισχύει την ελευθερία του απλού ανθρώπου, ώστε να τον καταστήσει υπεύθυνο του εαυτού του, τον περιορίζει με τόσο δραστηρικά μέτρα συμβάλλει στην εξάπλωση της πανδημίας και θα τον κρίνει αυστηρά η ιστορία γι' αυτή την παρέκκλιση ολοκληρωτισμού που βιώνουμε στις μέρες μας.

Στα πλαίσια λοιπόν της απομάκρυνσης της σύγχρονης ιατρικής απ' τον φυσικό κόσμο και της ελλιπούς κατανόησης των φυσικών διεργασιών, έρχονται οι σύγχρονοι γιατροί και στοχοποιούν την λεγόμενη «ανοσία της αγέλης». Μα κύριοι η «ανοσία της αγέλης» είναι ο βασικός τρόπος με τον οποίο για χιλιάδες χρόνια ανοσοποιείται ο ανθρώπινος και κάθε έμβιος πληθυσμός. Για πόσο καιρό πρέπει να μείνουμε σε απόσταση ο ένας απ' τον άλλον για να μην μεταδώσουμε, αυτόν ή τους επόμενους ιούς σας; Η απάντησή σας είναι για πάντα. Όμως αυτό δεν μπορεί να γίνει γιατί οι άνθρωποι, ως κοινωνικά δηλαδή αγελαία ζώα που είναι, έχουν ανάγκη την επαφή με τους άλλους ανθρώπους. Μέσα από την επαφή επέρχεται η ανοσοποίηση καθώς οι υγιείς δυναμώνουν, ενώ οι ευάλωτοι εξοπλώνονται. Αν οι άνθρωποι σήμερα ζουν έως 80 χρόνια το οφείλουν στην κοινωνικότητα, στην υποστήριξη που παρέχει ο ένας στον άλλον, μέσω της κοινωνικότητας

Αυτή είναι η φύση των πραγμάτων που δυστυχώς εσείς την έχετε ξεχάσει. Το να προσπαθούμε με ψευτοανθρωπισμούς να την διαστρέψουμε και να οδηγηθούμε σε κάτι που παραβιάζει τον φυσικό νόμο, τότε αυτό είναι ολέθριο.

Εσείς κύριοι επιστήμονες της Ιατρικής, για να μην καταρρεύσει ένα δικό σας δημιούργημα δηλαδή το Νοσοκομειακό σας σύστημα και άρα δυσφημιστείτε, προτιμήσατε να παραβιάσετε τον φυσικό

νόμο και να εγκλωβίσετε τους ανθρώπους στα σπίτια τους. Τρομοκρατώντας τους, φοβίζοντάς τους και όλο αυτό το λέτε Ιατρική.

Βέβαια αυτός ο εγκλεισμός καλό έκανε στον κόσμο και για μια ακόμα φορά χωρίς να ξέρετε το γιατί, ο ασθενής ανέρρωσε. Και πράγματι είχαμε λίγους θανάτους και κρούσματα, όμως αυτό δεν οφείλεται στο ότι δεν μεταδόθηκε ο ιός σας. Οφείλεται στο ότι καθώς ο κόσμος έμεινε σπίτι:

α. Δεν εκτέθηκε ο πληθυσμός τόσο στο κρύο των δύο κρύων μηνών της καραντίνας Μάρτη και Απρίλη.

β. Ο κόσμος κοιμήθηκε καθώς έμεινε ώρες στο σπίτι. Ο ύπνος τον ωφέλησε και του ενίσχυσε το ανοσοποιητικό του σύστημα.

γ. Ο κόσμος έφαγε καλά γιατί είχε χρόνο ν' ασχοληθεί με τα ψώνια και την μαγειρική και αυτό ενίσχυσε το ανοσοποιητικό του σύστημα.

δ. Μειώθηκε το άγχος λόγω του περιορισμού της κίνησης και αυτό ωφέλησε τους ανθρώπους (παρουσιάστηκε μείωση των Καρδιαγγειακών επεισοδίων κατά την διάρκεια της καραντίνας).

Αυτοί είναι οι λόγοι για τους οποίους επιτεδώσαμε την καμπύλη και όχι γιατί φοράγαμε μάσκες, γάντια και τιναζόμασταν ο ένας μακριά απ' τον άλλον.

Το θέμα είναι ότι επιμένετε στην απομάκρυνση απ' τα φυσικά πράγματα και εμποδίζετε τον μόνο φυσικό δρόμο για να αποκτήσει το σύνολο του πληθυσμού ανοσοποίηση απ' τον ιό σας. Εμποδίζετε την επαφή των ανθρώπων δημιουργώντας παράδοξα κοινωνικά και κατ' επέκταση ψυχολογικά και ανοσοποιητικά, αντανακλαστικά.

Απ' την άλλη κύριοι κατά πόσο είσαστε βέβαιοι, επιστημονικά όπως εσείς το ορίζετε, ότι όλοι αυτοί οι θάνατοι είναι όντως απ' τον κορωνοϊό και όχι απ' τα υποκείμενα νοσήματα; Έτσι φουσκώνετε τα νούμερα και με στατιστικές αληγεμίες θέλετε να επιβάλλετε καινούργια απολυταρχικά μέτρα.

4. Ο ΚΑΤΑΚΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ ΣΕ ΙΑΤΡΙΚΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ

Η ιατρική απαιτεί την σύνδεση του ανθρώπινου σώματος και της ανθρώπινης φύσης με το όλον. Δεν μπορείς ν' ασκήσεις επιτυχώς την Ιατρική αν δεν καταφέρεις να συνδέσεις αυτά τα οποία συμβαίνουν στο ανθρώπινο σώμα με αυτά που συμβαίνουν γύρω του. Το ανθρώπινο σώμα είναι μια ενότητα απόλυτα συνδεδεμένη με το όλον. Μέσα σ' αυτήν την ενότητα υπάρχουν επιμέρους τμήματα, π.χ. η ψυχή και το σώμα. Παρ' όλα αυτά τίποτα απ' τα επιμέρους δεν μπορεί να υπάρξει αποκομμένο απ' το όλον. Όμως ο σύγχρονος άνθρωπος και επιστήμονας για να μελετήσει την ανθρώπινη φύση δεν ξεκινά απ' το όλον για να πάει στο επιμέρους, ώστε να έχει πάντοτε μέσα του την αίσθηση της ολότητας. Ξεκινά από το επιμέρους και προσπαθεί συνθέτοντας το επιμέρους να συλλάβει το όλον.

Έτσι για παράδειγμα η ειδικότητα της Γενικής Οικογενειακή Ιατρικής που είναι η πιο σημαντική ειδικότητα της σύγχρονης Ιατρικής, αφού κατ' ανάγκη ασχολείται με το σύνολο του πληθυσμού, αφ' ενός είναι παραγνωρισμένη και αφ' ετέρου προκύπτει ως σύνθεση των επιμέρους ειδικοτήτων. Το αποτέλεσμα είναι ότι στην σύγχρονη εποχή δεν υπάρχει πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας, γιατί όλο το σύστημα δουλεύει και κατευθύνεται προς την εξειδίκευση, κατευθύνοντας τους δύσμοιρους ασθενείς για το παραμικρό στους εξειδικευμένους και άρα αρμόδιους γιατρούς. Ας μην αναρωτιούνται λοιπόν γιατί δεν υπάρχει πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας και γιατί οι ασθενείς συνωστίζονται στην δευτεροβάθμια και τριτοβάθμια υγειονομική περίθαλψη.

Μέσα στο ανθρώπινο σώμα υπάρχει σύνδεση όλων με όλα. Η Καρδιά συνδέεται με τους Πνεύμονες. Οι Πνεύμονες συνδέονται με το πεπτικό σύστημα, το πεπτικό σύστημα με την οσφύ (μέση) και η μέση με τα μάτια και το πρόσωπο. Κάποτε προσήλθε ένας ασθενής, ο οποίος μου ανέφερε ότι μετά από εγχείρηση στην μέση παρουσίασε ανοσμία. Ο ίδιος συνέδεε σαφέστατα τα δυο γεγονότα μεταξύ

τους, την εγχείρηση στη μέση που προηγήθηκε και την ανοσμία που εμφανίστηκε αμέσως μετά. Όμως οι γιατροί που είχε επισκεφτεί, ο ΩΡΛ, για την ανοσμία και ο ορθοπεδικός, για την μέση, αρνούνται κατηγορηματικά την σύνδεση των δύο νοσηρών καταστάσεων. Μα έτσι κύριοι δεν μπορούμε να προχωρήσουμε προς την αλήθεια. Αν αρνούμαστε την πραγματικότητα επειδή δεν την χωράει ο εγκέφαλος μας και η εκπαίδευσή μας, τότε οδηγούμαστε προς αδιέξοδο.

Δυστυχώς για την σύγχρονη Ιατρική ένα από τα πιο σοβαρά σφάλματά της, που την απομακρύνουν απ' την ορθή άσκηση της Ιατρικής τέχνης και θεραπείας είναι ο κατακερματισμός του ανθρώπινου σώματος σε επιμέρους τμήματα και ειδικότητες. Όσο κι αν κόπιασαν οι φίλοι γιατροί για να αποκτήσουν τις ειδικότητές τους, οφείλουν να καταλάβουν ότι μέσω αυτών απομακρύνθηκαν απ' την ολότητα της ανθρώπινης φύσης, χάνοντας τον προσανατολισμό τους ως προς την αντιμετώπιση της υγείας και της ασθένειας. Το γεγονός ότι πήραμε την ζωή μας λάθος δεν είναι το τέλος του κόσμου, πάντοτε υπάρχει περιθώριο ν' αλλάξουμε ζωή.

5. Η ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΤΗΣ ΣΥΓΧΡΟΝΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ ΑΠ' ΤΙΣ ΗΘΙΚΕΣ ΑΞΙΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΥΠΟΘΕΤΟΥΝ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ.

Για να ασκήσεις την Ιατρική πρέπει να εμφορείσαι από μια σειρά ηθικών αξιών και αρχών. Πρώτη και βασική ηθική αρχή είναι η φιλανθρωπία, αυτό που ο κόσμος λαϊκά ονομάζει ανθρωπιά. Μετά πρέπει ο γιατρός να έχει αίσθημα δικαίου και μέτρου και να το εφαρμόζει πρώτα και κύρια στον εαυτό του και μετά στις σχέσεις μ' όλους τους ανθρώπους και ιδιαίτερα τους ασθενείς του. Ο γιατρός πρέπει να είναι ακέρατος ηθικά και να μην εκμεταλλεύεται τους ασθενείς του με κανένα τρόπο. Επίσης ο γιατρός πρέπει να είναι ταπεινός και οπωσδήποτε όχι παντογνώστης, να δέχεται ότι μπορεί να 'χει κάνει λάθος και ενδεχομένως να πρέπει να αλλάξει απόψεις και πορεία θεραπείας για τους ασθενείς του, όταν αυτοί δεν πάνε καλά. Πρέπει να είναι καθαρός στην ψυχή και το σώμα, ώστε να μην μεταδίδει σωματικά και ψυχικά μιάσματα στους ασθενείς του. Επίσης πρέπει να είναι ευγενής και ο λόγος του να μην στενοχωρεί και βλάπτει τους ασθενείς του.

Ο Ιπποκράτης έλεγε ότι ο γιατρός οφείλει πρώτα και κύρια να μην βλάπτει τους ασθενείς του. Και αυτό είναι μια απαραίτητη ηθική αρχή που ο γιατρός πρέπει να λαμβάνει πάντοτε υπ' όψιν του κατά την άσκηση της ιατρικής.

Όταν ο γιατρός ασκεί το έργο του βασισμένος σ' αυτές τις ηθικές αρχές και αξίες, τότε προστατεύεται απ' την Θεία Πρόνοια και ταυτόχρονα οι θεραπείες του αποκτούν μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα και ασφάλεια. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο εφαρμόζουμε στην άσκηση της Ιατρικής αυτές τις ηθικές αρχές. Επειδή το ιατρικό έργο είναι μια πολύ ιδιαίτερη δραστηριότητα για την ανθρώπινη φύση, απαιτεί αυτές τις ηθικές προϋποθέσεις για να είναι ασφαλές για τον γιατρό και αποτελεσματικό για τον ασθενή.

Αυτοί είναι οι λόγοι για τους οποίους η ηθική στην άσκηση της Ιατρικής είναι μια αναγκαιότητα και όχι μια επιλογή. Δεν μπορεί ο γιατρός να επιλέξει να είναι ανήθικος και εκμεταλλευτής του ασθενούς και ταυτόχρονα ν' ασκήσει την Ιατρική. Και ο ίδιος ο γιατρός θα βλαφθεί, αλλά και άλλους ανθρώπους θα βλάψει. Το γεγονός ότι υπάρχουν κάποιοι γιατροί εξαιρέσεις, δεν αλλάζει τον κανόνα που βλέπουμε σήμερα στα Δημόσια, Ιδιωτικά Νοσοκομεία και αλλού.

Άρα δυστυχώς και σ' αυτό το σημείο η σύγχρονη Ιατρική πάσχει, γιατί δεν λαμβάνει υπ' όψιν της, την σημασία της ηθικής και ενάρετης συμπεριφοράς στην άσκηση του ιατρικού έργου.

6. ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΓΝΩΣΗΣ

Το επόμενο μεγάλο λάθος της σύγχρονης Ιατρικής και των σύγχρονων γιατρών είναι στο ζήτημα της διάγνωσης. Εδώ το λάθος προέρχεται απ' την επικράτηση της αριστοτελικής αντίληψης ότι για κάθε αποτέλεσμα πρέπει να αναζητήσουμε μια αιτία. Στα πλαίσια αυτής της φιλοσοφικής αντίληψης, εντάσσεται και το ζήτημα της ιατρικής διάγνωσης. Αφού εμείς γνωρίζοντας τα πάντα, παράγουμε αυτή την τεχνολογία, άρα για να βοηθήσουμε έναν άρρωστο άνθρωπο πρέπει να γνωρίζουμε τι έχει, άρα να έχουμε ιατρική διάγνωση. Άρα λοιπόν έχουμε 4 στάδια:

- A. Τον άρρωστο άνθρωπο που υποφέρει.
- B. Την διαδικασία του να γνωρίσουμε την υποκείμενη αιτία της οδύνης του.
- Γ. Την ιατρική διάγνωση, που είναι συνήθως ένας νοσηρός τίτλος.
- Δ. Την θεραπεία όχι με βάση τον άνθρωπο, αλλά με βάση την ιατρική διάγνωση.

Αυτά είναι τα 4 στάδια απ' τα οποία περνάει ο κάθε σύγχρονος γιατρός τον κάθε ασθενή του προκειμένου να του προσφέρει θεραπεία.

Το βασικό λάθος εντοπίζεται στο δεύτερο στάδιο, δεν μπορεί ο άνθρωπος, ακόμα και ο σύγχρονος γιατρός να γνωρίζει όλα όσα συμβαίνουν στο ανθρώπινο σώμα. Αναγκαστικά γνωρίζει ένα μέρος των υποκείμενων νοσηρών διεργασιών και είναι υποχρεωμένος να κατατάξει τον ασθενή σε κάποια κατηγορία με βάση αυτή την μερική γνώση. Με βάση λοιπόν αυτή τη μερική γνώση, η οποία τοποθετεί τους αρρώστους σε κουτάκια, είναι υποχρεωμένος μετά να προσάψει στον ασθενή μια νοσηρή ταμπέλα και μετά είναι υποχρεωμένος να υπερασπιστεί μέχρι θανάτου αυτή την ταμπέλα, γιατί αλλιώς κλονίζεται η επιστημονική αξιοσύνη και ικανότητα. Τέλος με βάση αυτή την ταξινομητική διαδικασία είναι υποχρεωμένος ο παντογνώστης γιατρός να προσφέρει την θεραπεία, όχι με βάση το πώς ο ασθενής αντιδρά σ' αυτήν την θεραπεία, αλλά με βάση την επιστημονική του διάγνωση.

Αν ο ασθενής χειροτερεύει απ' την επιβαλλόμενη θεραπεία τόσο το χειρότερο για τον ασθενή. Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται να αμφισβητηθεί η διάγνωση του επιστήμονα γιατρού, γιατί τότε όλο το σύστημα θα καταρρεύσει.

Ο Ιπποκράτης στου οποίου το όνομα υποτίθεται ότι ορκίζονται οι σύγχρονοι γιατροί, δεν αναφέρει ούτε σε ένα σημείο του έργου του κάποιου είδους διάγνωση για τους ασθενείς του. Αντίθετα περιγράφει με πολύ αναλυτικό τρόπο τα νοσηρά τους βιώματα, την θεραπεία που εφαρμόζει σε κάθε περίπτωση και την έκβαση του ασθενούς. Επίσης στην Ομοιοπαθητική όπου έχουμε αδιαμφισβήτητα θεραπευτικά αποτελέσματα στους ασθενείς όπου δέχονται ν' ακολουθήσουν αυτή την ιατρική, παρατηρούμε ότι δεν υπάρχει διάγνωση, αλλά στην πραγματικότητα η διάγνωση ταυτίζεται με την θεραπεία.

Αυτό το οποίο συμβαίνει στην πράξη της ιατρικής και της θεραπείας για αιώνες, αλλά οι σύγχρονοι γιατροί το αγνοούν και το περιφρονούν (αλλά στην πραγματικότητα όταν είναι οξυδερκείς αυτό εφαρμόζουν) είναι το εξής:

Ο γιατρός – θεραπευτής ακούει, εξετάζει, ψυχανεμίζεται, διστάζει τον ασθενή του και με βάση αυτά που νομίζει ότι κατάλαβε προσφέρει μια θεραπεία. Αν ο ασθενής πάει καλά τότε σημαίνει ότι το ψυχανέμισμα του γιατρού – θεραπευτή ήταν σωστό. Αν ο ασθενής δεν βελτιωθεί με την προτεινόμενη θεραπεία ο γιατρός θεραπευτής αλλάζει ρότα και προτείνει καινούργια θεραπεία. Η επιτυχής έκβαση της θεραπείας οδηγεί στην διάγνωση και όχι το αντίθετο (απ' την διάγνωση στην θεραπεία) όπως εσφαλμένα πράττουν οι σύγχρονοι γιατροί.

Στην σύγχρονη Ιατρική και αυτό είναι απ' τα μεγαλύτερα και πιο θανάσιμα λάθη της, αντικατέστησαν την αίσθηση που ο γιατρός – θεραπευτής οφείλει να έχει για τον ασθενή του, με την αντικειμενικότητα των αριθμών. Μα η ιατρική και η θεραπεία για να μπορέσουν να εφαρμοσθούν πρέπει να στηριχτούν στις αισθήσεις, αλλιώς κινδυνεύουν όχι μόνο να αποτυγχάνουν αλλά και να στραφούν εις βάρος των ασθενών.

7. ΤΟ ΙΔΕΟΛΟΓΗΜΑ ΤΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ

Ένα ιδεολόγημα πάνω στο οποίο στηρίζεται η άσκηση της σύγχρονης επιστημονικής ιατρικής είναι αυτό της ασθένειας.

Η ασθένεια δεν είναι κάτι αντικειμενικό. Η ασθένεια είναι ο τρόπος με τον οποίο ο κάθε διαφορετικός άνθρωπος βιώνει την εκτροπή απ' την κατάσταση υγείας και ευεξίας. Η κατάσταση της υγείας και της ευεξίας είναι το μέτρο της κανονικότητας που ένας άνθρωπος, αποκλειστικά και μόνο αυτός, βιώνει για τον εαυτό του. Όταν βιώσει μια εμπειρία στο σώμα του διαφορετική απ' την κατάσταση της κανονικότητάς του, τότε αυτό το διαφορετικό βίωμα τείνουμε σήμερα, λόγω της σύγχρονης Ιατρικής, να το ονομάζουμε ασθένεια.

Έτσι λοιπόν το υποκειμενικό βίωμα τείνει ν' αντικατασταθεί από μια αντικειμενική κατάσταση. Π.χ. το υποκειμενικό βίωμα είναι πόνος στην μέση. Τον σύγχρονο γιατρό δεν τον ενδιαφέρει ο πόνος του ασθενούς, γιατί δεν τον ενδιαφέρει ο ασθενής, αλλά τον ενδιαφέρει η «αντικειμενική», κατά την γνώμη του γιατρού, αιτία πόνου. Προσπαθώντας λοιπόν ν' αντικειμενοποιήσει την αιτία του πόνου, μετέρχεται τις εργαστηριακές εξετάσεις, οι οποίες οδηγούν σ' αυτό το οποίο από εδώ και στο εξής τόσο ο γιατρός, όσο και ο ασθενής, θα ονομάζουν την ασθένεια του ασθενούς ο οποίος προσήλθε με πόνο στην μέση και διαγνώστηκε με σκλήρυνση κατά πλάκας. Έτσι λοιπόν ο ασθενής παύει να έχει πόνο στην μέση και έχει πια σκλήρυνση κατά πλάκας. Αυτή η μετάβαση απ' το υποκειμενικό βίωμα στο αντικειμενικό εύρημα είναι αβάσιμη, αυθαίρετη και απολυταρχική. Νοητικά δεν στέκει. Πραγματικό είναι το γεγονός ότι ένας άνθρωπος πονάει στην μέση και αναζητάει βοήθεια για να μην πονάει. Αυτή είναι η αρχή της ιατρικής πράξης και θεραπείας. Ο άνθρωπος, ο ασθενής, ο πάσχων αυτή είναι η πρώτη και βασική αλήθεια της Ιατρικής. Όποιος επιτρέπει στον εαυτό του να ξεχνά τον άνθρωπο και να ασχολείται με ιδεολογήματα, βρίσκεται σε λάθος δρόμο ως προς την Ιατρική.

Στην κλινική πράξη αγαπητοί συνάδελφοι γιατροί, υπάρχουν μόνο ασθενείς τους οποίους τους ξεχνάτε για ν' ασχολείστε με ασθένειες. Επειδή βλέπουμε το λάθος όλης αυτής της διαδικασίας το επισημαίνουμε και νομίζω ότι οφείλετε να το λάβετε υπ' όψιν σας. Υπάρχουν ασθενείς, όχι ασθένειες.

Αν παρατηρήσουμε το αποτέλεσμα αυτής της τακτικής στους ασθενείς, θα δούμε ότι συνήθως το να προσάψουν σ' έναν άνθρωπο μια ασθένεια τον καταβάλλει ψυχολογικά. Υποσκάπτει από ψυχολογικής και συναισθηματικής πλευράς την άμυνα του οργανισμού του και τον καθιστά πιο ευάλωτο. Βλέπουμε δε συχνά ασθενείς να καταλήγουν όχι απ' το βάρος της πραγματικής τους κατάστασης, αλλά απ' το βάρος της ψυχολογικής ήττας λόγω της ασθένειας που τους απέδωσαν οι γιατροί. Βλέπουμε επίσης άλλους ασθενείς να τους ωφελεί αυτή η διαδικασία, να τους αφυπνίζει και να τους βοηθά να θεραπευθούν. Το γεγονός ότι υπάρχουν και αυτοί οι ασθενείς δεν δικαιολογεί την χρήση ενός λάθος δρόμου.

Ανακεφαλαιώνοντας λοιπόν επισημαίνουμε ότι η έννοια της ασθένειας δεν υφίσταται ως κάτι πραγματικό και αντικειμενικό, το μόνο που υπάρχει είναι ο ασθενής μας που θέλουμε να τον βοηθήσουμε.

8. Η ΑΛΟΓΙΣΤΗ ΧΡΗΣΗ ΤΩΝ ΧΗΜΙΚΩΝ ΦΑΡΜΑΚΩΝ ΚΑΙ Η ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΦΑΡΜΑΚΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Η σύγχρονη Ιατρική πέταξε στον κάλαθο των αχρήστων την Παραδοσιακή Ιατρική του κάθε τόπου. Τα βότανα που ο κάθε τόπος πάνω στην γη προσφέρει, για κάθε νοσηρή κατάσταση που βιώνει ο άνθρωπος τα διέγραψε και την διατροφή που για όλα τα αρχαία ιατρικά συστήματα αποτελεί την βάση της υγείας και της ευεξίας του ανθρώπου, την απαξίωσε και αυτήν. Στα πλαίσια της αλαζονείας, της υπεροψίας και της περιφρόνησης κάθε αρχαίας γνώσης.

Στερημένη λοιπόν η σύγχρονη Ιατρική από κάθε αρχαία γνώση που φθάνει στο σήμερα μέσω της παράδοσης του κάθε τόπου, αναγκάστηκε στα πλαίσια της αναζήτησης νέων θεραπευτικών εργαλείων να καταφύγει στα χημικά φάρμακα. Η χρήση των χημικών φαρμάκων ως θεραπευτικών εργαλείων δυστυχώς είναι μια διαδικασία επισφαλής και εκτός του φυσικού δρόμου. Τα χημικά φάρμακα είναι επισφαλής γιατί αγνοούμε τόσο την βραχυπρόθεσμη όσο και την μακροπρόθεσμη επίδρασή τους στο ανθρώπινο σώμα. Η χρήση τους είναι εκτός του φυσικού δρόμου, γιατί παράγονται μέσα σε χημικά εργαστήρια και εργοστάσια από αμφίβολες πρώτες ύλες (συνήθως πετρέλαιο-αρωματικούς υδρογονάνθρακες) και όχι μέσα στην φύση όπως τα βότανα.

Επίσης η δράση τους είναι πολλές φορές απρόβλεπτη και ιδιαίτερα νοσογόνα έως και θανατηφόρα για τον άνθρωπο.

Δυστυχώς η σύγχρονη φαρμακοβιομηχανία, λόγω των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων που διακυβεύονται, έχει εγκλωβίσει την σύγχρονη Ιατρική σ' έναν σφιχτό και περιοριστικό εναγκαλισμό. Τόσο η Πανεπιστημιακή εκπαίδευση των σύγχρονων γιατρών, όσο και η καθ' ημέρα κλινική τους πράξη, βρίσκονται κάτω απ' τον απόλυτο έλεγχο της φαρμακοβιομηχανίας.

Η υπεροψία λοιπόν ότι τα ξέρουμε όλα και οπωσδήποτε έχουμε καλύτερη ιατρική απ' τους πρόγονους μας, μαζί με την αλόγιστη, άστοχη και ανεύθυνη χρήση των χημικών φαρμάκων, έχουν οδηγήσει την σύγχρονη ιατρική σε μια κατάσταση αδιεξόδου και παρακμής.

Η λύση σ' αυτό το αδιέξοδο είναι η επάνοδος στον φυσικό και αρχαίο δρόμο της χρήσης βοτάνων και ως προς τα χημικά φάρμακα η διατήρηση εκείνων που είναι πραγματικά απαραίτητα και ωφελούν την ανθρώπινη φύση.

Ως προς την χημική φαρμακοβιομηχανία οφείλει ν' αντιληφθεί ότι το προϊόν που λέγεται χημικό φάρμακο έφθασε στα όρια του, και μπορούμε να το αντικαταστήσουμε με βότανα ή φυσικά παράγωγα των βοτάνων. Δεν μπορούμε να στηρίξουμε ένα προϊόν το οποίο όταν ο άνθρωπος το βάζει μέσα στο σώμα του, μπορεί ακόμα και να τον σκοτώσει.

9. Η ΑΛΟΓΙΣΤΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΠΛΗΘΟΥΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΩΝ ΕΠΕΜΒΑΣΕΩΝ

Όταν οι φοιτητές Ιατρικής διδάσκονται το μάθημα της Ανατομίας, εισπράττουν μια πολύ υποτιμητική αίσθηση για το ανθρώπινο σώμα. Το ανθρώπινο σώμα στα εργαστήρια της Ανατομίας χάνει την Ιερότητα του, γίνεται ένα μπλαβί κουφάρι μέσα σε φορμόλες και άλλα χημικά συντήρησης πτωμάτων.

Σ' αυτό το ανθρώπινο σώμα λοιπόν, χωρίς κανένα σεβασμό οι σύγχρονοι γιατροί εφαρμόζουν πλήθος χειρουργικών επεμβάσεων. Κόβουν, αφαιρούν, αντικαθιστούν, ματαιώνουν, επεμβαίνουν ασύστολα σ' ένα ανθρώπινο σώμα που είναι βέβαιο πως δεν ξέρουμε πως θ' αντιδράσει αν θα του αφαιρέσουμε τον θυροειδή, την μήτρα, την χοληδόχο κύστη, κ.α. ή αν θα του προσθέσουμε μια μεταλλική άρθρωση ή έναν απινιδωτή.

Επειδή όμως οι σύγχρονοι γιατροί πάλι αλαζονικά πιστεύουν ότι γνωρίζουν πολύ καλά το ανθρώπινο σώμα αφού διδάσκονται αυτή την ανίερη ανατομία, διαθέτουν τόσο καλή τεχνολογία (μαγνητικοί, υπέρηχοι, κλπ.), ταυτόχρονα τεράστια εμπειρία με χιλιάδες χειρουργικές επεμβάσεις στο ενεργητικό τους και το πιο σημαντικό απ' όλα μεγάλα οικονομικά οφέλη και ανήθικο πλουτισμό.

Έτσι βλέπουμε τους νέους γιατρούς να διαλέγουν ειδικότητα με βάση εκεί που πάει το χρήμα. Που πάει το χρήμα; Στις χειρουργικές ειδικότητες. Έτσι αυτή την στιγμή το 65% των σύγχρονων γιατρών είναι χειρουργοί. Αυτοί ξέρουν να κάνουν χειρουργικές επεμβάσεις. Όταν ο ασθενής έρθει και τους πει ότι έχει βουλωμένη μύτη θα ψάξουν να βρουν στραβό ρινικό διάφραγμα ή πολύποδες για να τους χειρουργήσουν.

Έτσι λόγου του οικονομικού συμφέροντος και της ιδιοτέλειας προκύπτει ένα πλήθος χειρουργών οι οποίοι για να ζήσουν πρέπει να χειρουργήσουν. Άρα οδηγούμαστε σε μια αύξηση του πλήθους των χειρουργικών επεμβάσεων όχι γιατί τ' έχουν ανάγκη οι ασθενείς αλλά γιατί τ' έχουν ανάγκη οι γιατροί. Πώς τολμάμε κύριοι να εφαρμόζουμε την ιατρική όταν μας κυβερνά τέτοια ηθική διαφθορά; Την αποκατάσταση που μπορεί να επιφέρει η φύση δεν μπορεί κανένα ανθρώπινο χέρι να την υπερβεί.

10. Η ΕΞΩΣΩΜΑΤΙΚΗ ΓΟΝΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΕΜΒΟΛΙΑ

Η εξωσωματική γονιμοποίηση και όλη αυτή η εμ' πάσει περιπτώσει τεχνητή γονιμοποίηση των ανθρώπων είναι άλλο ένα ανοσιούργημα της αλαζονικής και απομακρυσμένης απ' τα φυσικά πράγματα σύγχρονης ιατρικής στον Δυτικό κόσμο.

Η τεχνητή γονιμοποίηση αυτή, η οποία παρουσιάζεται σαν μοναδική λύση για τα ζευγάρια τα οποία δεν κάνουν παιδιά, έχει ως στόχο βαθμιαία και σταδιακά να εκτρέψει το σύνολο του ανθρώπινου πληθυσμού απ' την φυσική διαδικασία και μακροπρόθεσμα να θέσει υπό πλήρη έλεγχο το ανθρώπινο γενετικό υλικό. Η πρόθεση του ελέγχου του γενετικού υλικού στον άνθρωπο, είναι κάτι που ήδη συμβαίνει αφού γνωρίζουμε ότι το αντίστοιχο συμβαίνει στα φυτά και στα ζώα που ο άνθρωπος χρησιμοποιεί για να τραφεί. Έτσι μ' αυτήν την επιστημονική σύγχρονη Ιατρική βαδίζουμε με μαθηματική ακρίβεια σε μια εποχή όπου ο άνθρωπος δεν θα συνουσιάζεται πια για να αναπαραχθεί, η συνουσία θα είναι μόνο για απόλαυση και για τα άλλα τα σοβαρά θέματα αναπαραγωγής η ιατρική θα μας προσφέρει τις υπηρεσίες της τεχνητής γονιμοποίησης.

Και όταν βέβαια ο άνθρωπος φτάνει να συζητάει και να συνειδητοποιεί τέτοια θέματα, καταλαβαίνουμε ότι κάτι δεν πάει καθόλου καλά και ότι ακολουθώντας αυτή την Ιατρική που τόσο έχουμε εξυμνήσει, κινδυνεύουμε να βρεθούμε πολύ άσχημα μπλεγμένοι.

Ότι ισχύει για την εξωσωματική γονιμοποίηση ισχύει και για τα εμβόλια. Αφού μας πιπίλισαν επί δεκαετίες το μυαλό, ότι τα εμβόλια έσωσαν τον άνθρωπο απ' τις λοιμώδεις ασθένειες και πόσο σημαντικά είναι τα εμβόλια και τα επιτεύγματα της επιστήμης και της Ιατρικής, τώρα με αφορμή τον κορωνοϊό έρχονται να τα επιβάλλουν ως υποχρεωτικά. Το εμβόλιο είναι ένας αφύσικος τρόπος για την ανάπτυξη ανοσίας, ως εκ τούτου εν δυνάμει επικίνδυνος. Έπειτα έχει αποδειχθεί ότι πολλά εμβόλια προκαλούν σοβαρές παρενέργειες ως και θανάτους. Γιατί επιμένουν τόσο σ' αυτά; Γιατί η σύγχρονη Ιατρική και οι γιατροί που την υπηρετούν δεν βλέπουν την ζημιά που αυτά προκαλούν στον πληθυσμό; Γιατί επιμένουν τόσο πολύ να τα καταστήσουν υποχρεωτικά;

Η ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΛΥΣΗ

Τι πρέπει να γίνει;

Να δεχτούν οι σύγχρονοι γιατροί ότι μπορεί να μην τα γνωρίζουν όλα για το ανθρώπινο σώμα και την ανθρώπινη φύση.

Να δεχτούν επίσης ότι υπάρχει η Παραδοσιακή λαϊκή Ιατρική του κάθε τόπου, η οποία είναι μια ανεξάντλητη πηγή γνώσης για το ανθρώπινο σώμα. Η Παραδοσιακή Ελληνική λαϊκή Ιατρική ξεκινάει απ' τον Ιπποκράτη και πολλά απ' τα γιατροσόφια των απλών ανθρώπων είναι απευθείας κληρονομιά του Ιπποκράτη και των επιγόνων του.

Πρέπει να λάβουμε υπ' όψιν μας αυτή την Ιατρική, την παραδοσιακή Ελληνική Ιατρική, την λαϊκή Ιατρική του τόπου μας. Μέσα σ' αυτήν την απλή λαϊκή Ιατρική υπάρχει βαθιά γνώση για την ανθρώπινη φύση. Αυτή την γνώση πρέπει να την αναγνωρίσουμε, να δεχτούμε ότι μπορεί να σταθεί ισότιμα δίπλα στην σύγχρονη Ιατρική και να την αναζωογονήσει. Πρέπει να την καταγράψουμε γιατί ξεφτάει και χάνεται και πρέπει τέλος να την διδάξουμε και να τη διαδώσουμε στα πέρατα του κόσμου. Δικαιούμαστε να 'μαστε περήφανοι που η Παραδοσιακή Ελληνική Ιατρική ξεκινάει απ' τον Ιπποκράτη, αλλά οφείλουμε να κάνουμε τα αναγκαία για την αναγνώριση και κατοχύρωσή της.

Το μπόλιασμα της σύγχρονης Ιατρικής με την Παραδοσιακή Ελληνική Ιατρική μπορεί να καλύψει τα κενά της σύγχρονης Ιατρικής. Παράδειγμα ως προς την σχέση της σύγχρονης Ιατρικής με τον φυσικό κόσμο η οποία είναι προβληματική, η Παραδοσιακή Ελληνική Ιατρική μπορεί να καλύψει αυτό το κενό. Αυτό συμβαίνει γιατί η Παραδοσιακή λαϊκή Ιατρική του κάθε τόπου, αναγκαστικά διατηρεί απόλυτη σύνδεση με την φυσική πραγματικότητα και απαλλάσσεται από φαύλες δοξασίες.

Αλλά και στο ηθικό επίπεδο μπορεί να υπάρξει κάλυψη του ηθικού κενού της σύγχρονης Ιατρικής, αν ενστερνιστεί κάποιες απ' τις βασικές αρχές του Ιπποκράτη.

Η σύνδεση με την Παραδοσιακή Ελληνική Ιατρική θα επιφέρει επίσης λύση στο πρόβλημα της πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας που αποτελεί την βάση κάθε υγειονομικού συστήματος.

Η φαρμακοβιομηχανία μπορεί να αξιοποιήσει την αρχαία γνώση που υπάρχει στα γιατροσόφια του κάθε τόπου και να αναδείξει προϊόντα ασφαλή και βιώσιμα.

Ανακεφαλαιώνοντας και ολοκληρώνοντας, επισημαίνω ότι έχουμε να κάνουμε με μια αμαρτωλή σύγχρονη Ιατρική, σε κατάσταση ηθικής παρακμής και φιλοσοφικής απογύμνωσης. Όταν αυτή λοιπόν η σύγχρονη Ιατρική έχει επιδοθεί σ' ένα τέτοιο φαύλο έργο, θεώρησα χρέος μου να περιγράψω την κατάσταση, να εκθέσω τις λύσεις που προτείνω και να αναμένω τα γεγονότα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΤΗΛΙΚΙΔΗΣ
ΦΥΣΙΑΤΡΟΣ – ΒΕΛΟΝΙΣΤΗΣ – ΒΟΤΑΝΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΡΧΑΙΑΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΗΣ ΚΙΝΕΖΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ.